

בש"פ 6271/18 - מדינת ישראל נגד ישראל אוזיפה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6271/18

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: ישראל אוזיפה

בקשה להארכת מעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד בתשבע אבגז

בשם המשיב: עו"ד ניר שניידרמן

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק), החל מיום 13.9.2018 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

הרקע לבקשה

עמוד 1

1. ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיב ונגד 17 נאשמים נוספים כתב אישום הכולל 13 אישומים שעניינם עבירות שבוצעו במסגרת ניהול ארגון פשיעה וחברות בו. בין היתר יוחסו למעורבים בארגון מעשי רצח, ניסיונות לרצח, עבירות אלימות חמורות אחרות, עבירות סמים שונות, רכישה והחזקה של אמצעי לחימה וכן עבירות מס והלבנת הון. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו. מעצרו של המשיב הוארך מפעם לפעם, כאשר לבסוף ביום 27.12.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. מאז ועד היום התקיימו מספר הליכים סביב מעצרו של המשיב, הן בבית המשפט המחוזי והן בבית משפט זה, כאשר ההחלטה האחרונה בעניינו של המשיב בבית משפט זה ניתנה ביום 12.7.2018 להאריך את מעצרו ב-90 ימים החל מיום 15.6.2018 (בש"פ 4440/18).

זוהי הבקשה השמינית להורות על הארכת מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני מעבר ל-18 חודשים.

טענות הצדדים

2. לטענת המבקשת, המסוכנות הנשקפת מהמשיב מצדיקה את המשך מעצרו. תנאי המעצר בהם מוחזק המשיב אינם מכבידים, שכן הוא נהנה מ"חלונות" קבועים רבים במשך השבוע (בימים א', ג' ו-ה' בין השעות 18:00-20:00, ובימים ב' ו-ד' בין השעות 09:00-12:00 ובין השעות 18:00-19:00) (החלטת כב' השופט א' הימן מיום 21.8.2018). עוד טענה המבקשת כי התיק העיקרי מתנהל בקצב משביע רצון, כפי שנאמר פעמים רבות גם בבית משפט זה, ועד למועד הגשת הבקשה ביום 30.8.2018 נשמעו 68 עדי תביעה, לרבות עדויותיהם של חמישה עדי מדינה אשר עדותם הסתיימה, כאשר עדותם של 260 עדים התייתרה לאור הסכמות הצדדים.

3. מנגד, טען המשיב כי על ציר הזמן הגיעה העת המתאימה לשחררו מכל כבלי מעצרו אשר אינו משרת כיום תכלית כלשהי. חירותו מוגבלת שלא לצורך וישנן ערבויות המבטיחות את התייצבותו להמשך משפטו ומאיינות כל מסוכנות הנשקפת ממנו. עובדה היא כי הוא לא פספס ישיבה אחת ולא הפר במשך התקופה הארוכה בה שהה במעצר מלא ובמעצר בפיקוח אלקטרוני ולו הפרה אחת של תנאי מעצרו. לטענת המשיב, המשמעת העצמית בה ניחן אף הוכחה בעבר, עת נדרש להתייצב בארצות הברית לצורך קיום משפטו והוא עשה כן. זאת ועוד, כל הדחיות שהיו במשפט עד כה לא היו באשמתו, הוא מעולם לא ביקש דחייה מיוזמתו ולא עיכב באופן כלשהו את ניהול המשפט. חלקו אף דל משל אחרים המעורבים בפרשה אשר שוחררו זה מכבר ללא פיקוח אלקטרוני, והמשפט כולו אינו צפוי להסתיים בקרוב. מעבר לכל זה, צוין כי מצויים אנו בפתחם של חגי תשרי והוא מתקשה עד מאוד לשאת בעולו של המעצר בפיקוח אלקטרוני ונמצא במצוקה אישית לא פשוטה. לפיכך, גם אם בית משפט זה יורה על הארכת מעצרו, ביקש המשיב כי עניינו ייבדק בשנית על ידי שירות המבחן.

דיון והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגעתי לכלל למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

5. הלכה היא כי לצורך הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק יש לאזן בין זכות החירות העומדת לנאשם לבין האינטרס בשמירה על שלום הציבור וביטחונו. בעריכת איזון זה מובאים בחשבון מגוון שיקולים, שהמרכזיים שבהם הם מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם וקצב התקדמות ההליך העיקרי (בש"פ 3367/18 מדינת ישראל נ' עמוד 2).

עסאלה, פסקה 6 (14.5.2018); בש"פ 7979/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (9.12.2014). בחינת שיקולים אלה מוליכה למסקנה כי יש בעניינו מקום להורות על הארכת מעצרו של המשיב.

6. למשיב מיוחסות עבירות חמורות ביותר המלמדות על מסוכנות משמעותית הנשקפת ממנו. על פי המיוחס לו, הוא נטל חלק מרכזי בפעילותו ובניהולו של ארגון פשיעה בינלאומי שעסק בחיסול חשבונות עם ארגוני פשיעה יריבים ובסחר בסמים, וביצע מעשים אלימים שסיכנו את הציבור. על כך עמד לא אחת בית משפט זה במסגרת פסיקותיו הקודמות בפרשה דנן ואינני רואה טעם לחזור על הדברים באריכות (ראו למשל: בש"פ 5273/16, פסקאות 21-26).

7. באשר לקצב התמשכות ההליך, כבר נפסק כי כאשר מדובר בהליכים שעניינם במערך מורכב ומסועף של ארגון פשיעה כבעניינו, "אמת המידה לבחינת קצב התקדמותו של המשפט שונה בהכרח מאמת המידה לבחינת קצב ההתקדמות בתיקים אחרים" (בש"פ 8806/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 36 (28.11.2016); בש"פ 2394/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 6 (27.3.2017); שתי ההחלטות ניתנו ביחס לפרשה מושא הליך זה). בעניינו, הגם שהתיק מתנהל במשך תקופה לא קצרה, ניכרים מאמצים לקדם את ההליך – בית המשפט המחוזי מקיים שלושה דיוני הוכחות בשבוע, ומדברי באת-כוח המבקשת עולה כי פרשת התביעה עתידה להסתיים בעת הקרובה מאוד (מועדי הוכחות נוספים קבועים לימים 4.9.2018-6.9.2018, וביום 13.9.2018 צפויה להתחיל חקירתו של עד התביעה האחרון). בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום לשנות מתנאי מעצרו של המשיב בעת הזו ויש להורות אפוא על הארכת מעצרו, בפרט כאשר הוא עצור בפיקוח אלקטרוני, במסגרתו הפגיעה בחירותו פחותה (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (20.04.2016); בש"פ 8627/16 מדינת ישראל נ' וואהל, פסקה 31 (27.12.2016)).

8. בשולי הדברים יוער כי לא מצאתי שהגיעה השעה לערב את שירות המבחן בשנית בעניינו של המשיב. עם זאת, ככל שיש למשיב בקשה קונקרטית באשר לחגי תשרי הבאים עלינו לטובה, עליו להגישה לבית המשפט המחוזי, אשר הראה בהחלטתו האחרונה כי הוא קשוב לצרכי המשיב.

9. אשר על כן, הבקשה מתקבלת ומעצרו של המשיב מוארך בזאת לפי סעיף 62 לחוק החל מיום 13.9.2018 ל-90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד באלול התשע"ח (4.9.2018).

ש ו פ ט